

5. Zarzut piąty, dotyczący błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 299, 317 i 325 TFUE

Sąd, uznając całkowicie zasadność argumentów, zgodnie z którymi Komisji zarzucano „nieprawdziwe sprawozdania” na szkodę wnoszących odwołanie, rozszerza w całkowicie arbitralny sposób zakres prawa Komisji do przyśpieszenia egzekucji wierzytelności, paradoksalnie i w sposób bezprecedensowy w nauce prawa nie uwzględnia tego, że Komisja nie może korzystać z tego niezbywalnego prawa w sposób kłamliwy i naruszając podstawowe prawa podmiotowe wnoszących odwołanie stanowiące minimalny, demokratyczny próg w odniesieniu do każdego bezprawnego zachowania instytucji Unii.

(¹) ECLI:EU:T:2021:933.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 21 grudnia 2021 r. w sprawie T-795/19 HB/Komisja Europejska, wniesione w dniu 3 marca 2022 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-160/22 P)

(2022/C 244/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà i B. Araujo Arce, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: HB

Wnioski

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 21 grudnia 2021 r. (T-795/19) w zakresie, w jakim oddała on jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2019)7319 final z dnia 15 października 2019 r. (pkt 1 sentencji) oraz obciąża Komisję kosztami postępowania, w tym kosztami związanymi z postępowaniem w przedmiocie środków tymczasowych (pkt 3 sentencji);
- Przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania co do istoty;
- Obciążenie HB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy błędnej kwalifikacji prawnej: Sąd pomija i pozbawia skuteczności przepisy decyzji wydanej przez Komisję w ramach wykonywania jej prerogatyw władzy publicznej w ramach stosunków umownych, kwalifikując te środki jako umowne i poddając je zbadaniu sądowi właściwemu dla sporów dotyczących umowy. Ta błędna kwalifikacja prawna ma wpływ na pkt 67–90 zaskarżonego wyroku.

Zarzut drugi dotyczy błędnej kwalifikacji prawnej art. 1 decyzji (pkt 67–78 wyroku) oraz przeinaczenia okoliczności faktycznych. Kwalifikując art. 1 decyzji, który stwierdza odpowiedzialność HB za nieprawidłowość w postępowaniu w sprawie udzielenia zamówienia, Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne i błędnie zakwalifikował art. 1 jako mający charakter umowny.

Zarzut trzeci dotyczy błędnej kwalifikacji prawnej w świetle art. 2 i 3 decyzji (pkt 79–86 wyroku). Kwalifikując obniżenie ceny umowy do zera EUR i odzyskując już zapłacone kwoty, Komisja nie działała w ramach stosunków umownych, lecz wykonywała swoje prerogatywy władzy publicznej. Sąd popełnił błąd, zrównując przepisy tych artykułów z konsekwencjami stwierdzenia nieważności umowy na skutek podstępu lub z powodu wady oświadczenia woli.